

Forklaring til bruk av merking og skrift i dokumentet:
Det som er skriva i *kursiv* er henta frå plandokument. Det som er markert med **gult** er det vi meiner er viktig å merke seg. Det som er skriven med **blå skrift** er våre kommentarar.

Vedlegg 2:

Utdrag fra Retningslinjer for vegkontorenes behandling av byggegrensesaker

Flatøy Bygdelag har kopiert ein del av innhald frå NA-Rundskriv, der me har markert spesielt relevante avsnitt. Me har til slutt ein kommentar relatert til påstandar i Planarbeid for Midtmarka.

Statens vegvesen
Vegkontorene

NA-RUNDSKRIV NR. 98/20

Retningslinjer for vegkontorenes behandling av byggegrensesaker

Disse retningslinjene for vegkontorenes behandling av byggegrensesaker erstatter NA-RUNDSKRIV NR 91/8.

Retningslinjene er todelt:

DEL I inneholder retningslinjer for behandling av søknader om dispensasjon fra veglovens bestemmelser om byggegrenser langs riksveg, jf. §§ 29, 30, 34, 35 og 38.

DEL II inneholder retningslinjer for vurdering av byggegrenser i kommune(del)planer, reguleringsplaner og bebyggelsesplaner etter plan- og bygningsloven.

1. Innledning

Retningslinjene her gjelder for vegkontorenes behandling av søknader om dispensasjon etter vegloven §§ 30, 34, 35 og 38 fra byggegrense langs riksveg fastsatt i eller med hjemmel i vegloven § 29. I tillegg til retningslinjene gjelder forvaltningsrettslige bestemmelser som følger av forvaltningsloven.

Hensikten med retningslinjene er å danne grunnlag for en mest mulig enhetlig hånd-hevelse av byggegrensebestemmelsene.

Med byggegrense menes en grense langs offentlig veg som **bebyggelsen** i utgangspunktet ikke skal komme innenfor.

2. Avvikende byggegrenser

Vegloven § 29 foreskriver en generell byggegrense langs riksveg på 50 meter. Bestemmelsen inneholder imidlertid forbehold om at andre byggegrenser kan være fastsatt i reguleringsplan etter plan- og bygningsloven. Vegmyndighetene er videre gitt hjemmel til å vedta større eller mindre byggegrenser på grunnlag av strekningsvise vurderinger, jf. vegloven § 29 tredje og fjerde ledd.

2.1 Byggegrenser i reguleringsplaner

Byggegrenser fastsatt i reguleringsplan etter plan- og bygningsloven går foran de generelle byggegrensene angitt i vegloven, jf. § 29 første ledd. Det kan legges til grunn at dette også gjelder for byggegrenser fastsatt i bebyggelsesplan etter plan- og bygningsloven.

Dette innebærer:

- At det i reguleringsplaner og bebyggelsesplaner kan fastsettes andre byggegrenser enn de som framgår av vegloven § 29 annet ledd, uten at vegmyndighetene fatter vedtak i henhold til § 29 tredje ledd.

Vegmyndighetenes interesser ivaretas i disse tilfellene ved uttalelse og eventuelt klage eller innsigelse til planen, jf. plan- og bygningsloven §§ 27-1, 27-2, 27-3 og 28-2.

- At veglovens generelle regel i § 29 gjelder om reguleringsplan eller bebyggelsesplan ikke viser byggegrense.
- At byggegrense i reguleringsplan eller bebyggelsesplan bare kan fravikes ved planendring, jf. plan- og bygningsloven §§ 28-1 og 28-2 siste ledd, eller ved dispensasjon fra planen i medhold av plan- og bygningsloven § 7.

Ved behandling etter plan- og bygningsloven § 28-1 og 28-2, vil vegmyndighetene kunne ivareta sine interesser ved uttalelse og eventuelt klage eller innsigelse til planendringen. Etter plan- og bygningsloven § 7 siste ledd skal vegmyndighetene gis mulighet til å uttale seg før dispensasjon eventuelt gis. Vegmyndighetene kan påklage et dispensasjonsvedtak som er i strid med vegmyndighetenes interesser, jf. plan- og bygningsloven § 15 annet ledd.

2.2 Byggegrenser fastsatt i medhold av vegloven § 29 tredje ledd

Myndighet til å fastsette avvikende byggegrenser i medhold av vegloven § 29 tredje ledd, er delegert fra Samferdselsdepartementet til Vegdirektoratet som igjen har delegert myndigheten til vegkontoret, jf. NA-rundskriv 88/82 av 26. november 1982.

Hjemmelen gir mulighet for både redusert og økt byggegrense i forhold til den generelle 50-metersgrensen lang riksveg, likevel ikke større enn 100 meter.

DEL II

Vurdering av byggegrenser i kommune(del)planer, reguleringsplaner og bebyggelsesplaner etter plan- og bygningsloven

1. Innledning

Hensikten med retningslinjenes DEL II er å:

- gi veiledning om hvilke kriterier som bør legges til grunn ved vegkontorets vurdering av byggegrenser i kommuneplanens arealdel, reguleringsplan og bebyggelsesplan,
- gi veiledning om hvordan byggegrensene bør framgå i de nevnte plantypene, og
- informere om saksbehandlingen ved søknad om dispensasjon fra byggegrenser fastsatt i slike planer.

3. Byggegrenser i reguleringsplaner og bebyggelsesplaner

3.1 Innledning

Behandlingen av byggegrenser i reguleringsplaner og bebyggelsesplaner vil i stor grad være den samme. Beskrivelsen under av reguleringsplaner vil derfor gjelde også for bebyggelsesplaner.

Byggegrenser fastsatt i reguleringsplan etter plan- og bygningsloven går foran den generelle byggegrensen i vegloven § 29 og byggegrenser fastsatt i eldre reguleringsplan eller eldre kommune(del)plan.

Formelt eksisterer det ikke noen maksimums- eller minimumsgrense for hvilke byggegrenseavstander som kan fastsettes i reguleringsplanen. Dette innebærer at det i reguleringsplan kan fastsettes andre byggegrenser enn angitt i vegloven.

Ved vegkontorets vurdering av byggegrenser i reguleringsplaner, bør det i utgangspunktet legges vekt på de samme forhold som er beskrevet i DEL I i retningslinjene her. Dette betyr at vegkontoret gjennom planbehandlingen bør søke å sikre byggegrenser som i tilstrekkelig grad ivaretar hensynet til trafiksikkerheten, vedlikeholdet og driften av vegen, vegens arealbehov og miljøet langs vegen.

Den generelle byggegrensen i vegloven gir ikke føringer i retning av at arealplaner på sikt skal ende opp med byggegrenser slik de er angitt i vegloven. En reguleringsplan er en totalvurdering av arealbruken innen et avgrenset område. Ved en slik totalvurdering vil andre viktige hensyn også ha innvirkning på hvilke byggegrenser som bør fastsettes i planen. I kapittel 3.2 i DEL II i retningslinjene her, er det gitt en generell oversikt over hvilke forhold som vil være av betydning for vurderingen av byggegrenseavstanden.

3.2 Vurdering av byggegrenser i reguleringsplaner

Både gjennom egne planforslag og kommunenes planarbeid bør vegkontoret være aktive for å sikre hensiktsmessige byggegrenser langs vegnettet. Byggegrensene skal fastsettes etter en totalvurdering. Det må derfor foretas en vurdering av samfunnets behov, og ikke bare en vurdering ut fra veg- og trafikkinteressene. Ved en slik totalvurdering vil følgende forhold generelt være av betydning.

Kommentar frå Flatøy Bygdelag:

Med bakgrunn i dette utdraget kan ikkje Flatøy Bygdelag sjå at det er hold i argumentasjon om at den planlagde lokalvegen ikkje kan etablerast i den eksisterande «Byggegrense-sonen» langs dagens E-39.

Det vil vere langt større fordelar å behalde trafikkavviklinga i nærheita og knytt til dagens etablerte trafikkakse, enn slik det er planlagt å flytte trafikken heilt inntil dagens etablerte bustader. Det vil ikkje bryte med nokon av forholda som er beskrive i desse retningslinjene for Statens Vegvesen sine behandlingar av tiltak langs riksveier og Europaveg.